

XII.évfolyam 3. szám Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja 2011.

A tartalomból...

- Boldog karácsonyt...
- Játékonyági koncert a vörösiszap károsultak javára
- Kun Péter tanár úr köszöntése
- Jobb velünk a világ?
- November hangja
- A tél örömei
- Öltözködünk...
- Koppány és az ősmagyarok
- Bethlehemes
- Balesetek a hatodikban
- Író-olvasó találkozó
- Létezik-e a Mikulás?
- Mikuláskupa

Boldog karácsonyt...

Utólag is mindenkinek kívánunk áldott békés karácsonyt és boldog új esztendőt, az iskola minden tanulójának, tanárának és technikai dolgozójának.

„És mikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Bethfagéba, az olajfák hegyéhez jutottak vala, akkor elküldte Jézus két tanítványt, és monda nékik: Menjetek ebbe a faluba, a mely előttetek van, és legott találtok egy megkötött szamarat és vele együtt az ő vemhét; oldjátok el és hozzátok ide nékem. És ha valaki valamit szól néktek, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk: és legott el fogja bocsátani őket. Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjék a próféta mondása, a ki így szólott: Mondjátok meg Sion leányának:

Ímhol jó néked a te királyod, alázatosan és számaron ülve, és teherhordozó számarának vemhén. A tanítványok pedig elmenvén és úgy cselekedvén, a mint Jézus parancsolta vala nékik, Elhozák a szamarat és annak vemhét, és felső ruháikat rájuk teríték, és ráüle azokra. A sokaság legnagyobb ré-

sze pedig felső ruháit az útra teríté; mások pedig a fákról galyakat vagdálnak és hintenek vala az útra. Az előtté és utána menő sokaság pedig kiált vala, mondván: Hozsánna a Dávid fiának!

Áldott, a ki jó az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban!”

/ Mt 21, 1-9 /

Az eljövendő Úr

Csillagoknak teremő Ura,
hitünk örök fénysugara,
világmegváltó Krisztusunk,
hallgasd meg esdeklő szavunk.
Erőd és hatalmad előtt
térdre borulnak mindenek,
az égiek s a földiek
készséggel hódolnak neked.
Krisztus, legkegyesebb Király,
dicsérünk téged és Atyád,
s a Lelket, a Vigasztalót

most és örök időkön át.

Adjon az Úr mindannyiunknak békés, áldott karácsonyt, hogy valóban Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak megszületését, a vele felénk áradó isteni kegyelmet és a szeretetet ünnepelhessük ezekben a napokban! „Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek” – ami azt jelenti: Velünk az Isten.” / Mt 1,23 /

Jótekonysági koncert

Mint már nagyon sokszor hallhattuk, nem is olyan régen, 2010. október elején átszakadt az egyik timföldgyár gátja Veszprém megyében. Az alumíniumkohászat mellékterméke, a vörösiszap, amely erősen lúgos kémhatású és ezért veszélyes, elöntötte Devecsert és Kolontárt. Az iszap nagyon nagy károkat okozott: rengeteg ember otthona vált lakhatatlanná, néhányan meghaltak, kilencen pedig eltűntek a katasztrófa miatt. Az ország minden pontján, sőt még külföldön is, összefogtak az emberek, hogy a károsult családoknak új otthont tudjanak teremteni. Rengeteg gyűjtést, jótekonysági estet és koncertet rendeztek.

A mi iskolánk is csatlakozott ehhez a gyűjtéshez, és 2010. november 15 re jótekonysági koncertet hirdetett meg. Számosan gyűltek össze gimnáziumunk kápolnájába a koncert megtekintésére. A be-

vezetést és a köszöntést Bokor György volt hivatott elmondani: ő köszöntötte a védnököket, a fellépőket és az esten megjelent támogatókat. Ezután iskolánk kórusa énekelt két zsoltárt Zsuzsanna tanárnő vezényletével, majd Dr. P. Tóth Béla, református lelképásztor, a rendezvény egyik védnöke, is elmondta köszöntőjét. A következő műsorszám a Liszt és Kodály díjas Szrovák Katalin vezetésével előadott több válogatott népdalcsoport volt. Iskolánk volt diákja, Tímár Sára is velük lépett színpadra. Őket váltotta a fellépők sorában Ökrös Csaba népzenei, hegedűs és egyik ütőgardonos, muzsikusi barátja, Mocskónyi Péter — ők gyimesi népzenei játszottak. Ezután Dr. Dietz Ferenc polgármester úr, az est másik védnöke is elmondta beszédét. Egy összeállítást is láthatunk a katasztrófa sújtotta helyszínekről, Szabó Gyula Győző két megzenésített versével kísérvé. A következő előadó Hekele Fanni volt, aki Vivaldi A-moll szonátájából adott elő egy részletet tubán. Ezt követően Török Kálmán Levente kápráztatta el a nézőket két zongorajátékával: az ő előadásában hallhattuk Bartók Béla Három csíkmegyei népdalát és Scott Joplin Ragtime ját. Az estet a délszláv népzenei hagyományok világhírű képviselője, a Vujcsics Együttes zárta.

Méltán mondhatom, hogy az est nagyszerűen sikerült, és remek előadók színesítették a műsor repertoárját.

Cséki Kitti

Kun Péter tanár úr köszöntése

Keveseknek adatik meg, hogy olyan aktívan éljék meg tanári pályájukat, mint Kun Péter tanár úr. Matematikát tanít, hihetetlen energiával, lendülettel, kitartással és örömmel.

A tanítványai nemcsak sikeresek, a felvételi vizsgák után is megállják a helyüket, de ami a legjobb, szeretik a matematikát. Megtanította nekik a számok örömeit. Az Alfa szerkesztősége és az iskola valamennyi tanulója még egyszer szeretettel és tisztelettel köszönti Tanár Urat!

Józan álmom

„Qui me tangit, vocem meam audit.”
Nemzet napszámosa. – Te tudod még mit ér
Castra Ulcisiában, ha így tisztelnék,
s vastagnyakú kálvinistának neveznek.

Angelus-harangot kondít most kósza szél:
„Ki megérint, hangom hallja.” Jöhet a tél
nyolcvanadja. Futó egyeneseidnek
mentén csenge csillagok is megremegnek.

A 2x2 józanságával zenél
π álmain átbukó sejtések hada.
Érted s magyarázod már rég a végtelent.

Diákjaid sora: csillagok fénypora.
Számodra, barátom, alkotás mámora
világot pszeudoszférákból idelent
hittel teremteni – „ora et labora.”

Kiss Székely Zoltán

Jobb velünk a világ?

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy... osztály. Ebben az osztályban csupa királyfi és királylány élt, akiknek az osztályfőnöke, Szakács Erzsébet tanárnő úgy döntött, hogy idén ez — az egyes

holfáradtan lerogyni a székre és hallgatni a koncertet, vagy lemenni a színpad elé és csápolni a tömegben.

Vége volt, mese volt..., vagy mégsem?

Boross K. 9.a

vélemények szerint elmebeteg — társaság (?) idén nem az öregek otthonába megy, hanem a "Jobb velünk a világ" koncertre, ahol mint önkéntes segítők dolgoznak, szorgos hangyák módjára.

Vasárnap reggel az álmoságtól kissé morcosan ugyan, de (szinte) mindenki izgatottan várakozott a buszon az indulásra (és azokra, akik meglepő módon, mint mindig, most is... késtek).

De semmi vész, mert hát mind királyfikból és királylányokból vagyunk összerakva, egyszóval nem viselt meg minket komolyabban a várakozás sem. Amint mindenki megérkezett, a mi kis varázslatos, táltos csodaparipánkon (egy sárga volánbuszon) átsuhantunk Budapesten mint a gondolat, és megérkeztünk a kacsalábon forgó palotához (a Papp László Sportaréna-hoz). A helyi jó tündértől egy lenyűgöző arany (magyarul: sárga), varázserővel rendelkező (szívecske volt rajta) pólót kaptunk, amit az ezután következő hosszú és fáradságos küzdelmek alatt, önszántunkból viseltünk. („Csillagocska, vedd fel a pólóját!”)

Hát igen... a hosszú és fáradságos küzdelmek nagyon kimerítettek bennünket. Mindenki megvívott a maga sárkányával... Volt, aki szekrényt pulcolt, volt, aki több millió forintot érő hangszereket pakolt, volt, aki (mivel elromlott a lift) folyamatosan fel-le szaladgált, és volt, aki a kis lógó micsodákat (senki ne gondoljon rosszra!) szerelte fel a falra. Ezenkívül mindenki (?) önszántából (??) kérdőívet töltött, illetve töltetett ki a nézőkkel.

Izgalmas volt, mint minden küzdelem, amit az ember megvív, mindenki a saját sárkányával. És jó volt győzni, győzni a sok munka felett, és jó volt

És más szemmel is.....

November 21-én már harmadszor rendezték meg a Jobb velünk a világ! rendezvényt a Papp László Sportaréna-ban. Ennek az a különlegessége, hogy sérült emberek szerveznek segélykoncertet egészséges és sérült társaik megsegítésére. Az első évben Bőjte Csaba atya dévai árvaházának építése valósult meg a bevételből, tavaly Szendrőladon adtak át egy házat, ahol cigánygyerekek felzárkóztatása zajlik délutánonként, az idén pedig sérült felnőttek lakóotthonának építésére gyűjtenek. Mindezek mögött a sérültekből álló Nemadomfel együttes és az őket segítő alapítvány áll.

Gimnazistáink az eddigiekhez hasonlóan ismét egész napos önkéntes munkát vállaltak a rendezvényen. Most a 9.a képviselte az iskolát. Sokféle feladatunkat felsorolni sem lehet, csak néhányat említünk meg: A bejáratoknál vártuk a fellépőket és a vásárolókat és az Aréna megfelelő pontjaira kísértük őket (térképeink segítségével mi igazi bennfentesként járkáltunk a titkos helyeken is!), segítettünk a vásárfiak cipelésében, majd a megmaradt holmik visszapakolásában. Lufit fújtunk és a molinókat rögzítettük fel a nézőtér feldíszítéséhez. A fiúk feladata lett a kerekesszékes szereplők színpadra segítése, mert a rámpa nem sikerült tökéletesre.

Ezért aztán közelről láthattuk sérült embertársaink életét, még ha nem is a hétköznapi életben. De így is nyilvánvalóvá vált, hogy nehézségeiket leküzdve boldogok és teljes életet élhetnek. Lehet, hogy úgy kell őket felsegítenünk a színpadra, de ott a helyükön vannak — és csak csodálkozunk a tehetségükön. A koncerten nagyon jól megállták a helyüket a nagynevű zenészekkel közös produkciókban is. Zé-nélt Presser Gábor, a Csík zenekar, a Nemadomfel együttes, a Kiscsillag és a Quimby.

Ezen a napon mi nemcsak segítettünk, hanem tapasztalatokkal és élményekkel is gazdagodtunk. Mindenkinek ajánljuk, hogy vegyen részt hasonló rendezvényen akár nézőként, akár önkéntesként. Mi is tervezzük már a következő alkalmat!

November hangja

2010. november 18 án, csütörtökön délután 16 órai kezdettel tartottuk meg nyolcadik alkalommal gimnáziumunk Áprily Lajos estjét.

Egyik legszebb termünk névadójának 123. születésnapja alkalmából

verseket mondtunk, énekeltünk és néhányan Áprily ihlette saját alkotással jelentkeztünk.

A Benkő József terem csendes versmondó délutánjára, aki tehette, hozott egy egy gyümölcsöt, sárguló levelű ágat — a november valamely muzsikáló gyümölcsét, cserepes muskátlit — ezzel díszítettük a Benkő József termet, mivel a terem névadója egyben a muskátli magyar névadója is. Mindenikünk gyűjthetett egy szál gyertyát és arany őszi párába burkoló teát is ihatott, miközben hallgatta az emlékező verseket, népdalokat. Az idei megemlékezés vezérfonala a költő November, II című verse volt.

November, II

1

Még fény ölel, remegő sugarak.

De szél jár és levelek hullanak.

El ne seperje innen senkise:

A teraszunk őszi poézise.

2

Hív a pirók. Egyhangú, bús a dal.

November hangja. Vajon hova csal?

Egy mélabús meseországba tán,

ahol ezer pirók süvölt a fán.

3

Hosszúra nyúlt az út, anyám,

sok volt a seb, s a béke késett.

S ma mégis, mégis köszönöm

világra szülő szenvedésed.

Áprily Lajos

Jelentés a völgyedből

Völgyednek lassan elfogy a fénye,

lilát bíborba kever szürkület.

Meggyméza csöppen. Chopin zenére

Teleki-virág integet neked.

Fütyöntető csízeid neszére

révült rigód alt hangon fuvoláz.

Bükkösödnek rég kibuggyant vére.

Kikerics bomlik: késő őszi láz.

Hója alatt pónyikalmafáid.

Gyümölcsük édes húsa ínyemen

remeg. Őszapóid nyírfáid itt

cincorogják körbe szerelmesen.

Pirók dallint – bús jelű varázsló.

Estbe barnul bagoly okarina.

Fenyődre száll kéktollú bókóló

szajkód – részeg kakukkod rokona.

Ökörszemek cserregő zenéje

hetyke hangokból mellényt szab reád.

Gyurgyalag-szivárvány száll a fényre:

hírt hozott. A völgyed vár. Vár reád.

2010. novembere

Kiss Székely Zoltán

In memoriam Áprily Lajos

Lelkek szelíd mérnöke, halk szavú prédikátor,

nagy tanítója vén Hunniának,

te, ki már az ég tejútjain bolyongva

vigyázod méltatlan utódok

tétova botladozásait

látod- e, hogy hiányod lelkünkön megül?

Ki énekel nekünk téli estéken

madárdalos kikeletről?

Ki dalolja el úgy, mint te tetted

erdők bokrainak titkos susogását?

Ki énekl meg langyos szellők fuvalmát,

és ki az üvöltő szelek haragjának okát?

Zúzmarás, fagyos téli estéken

ki ad nekünk tavaszi reményt?

Ki mesél nekünk a Hargitáról úgy, mint te tetted?

Vagy a kis-Küküllő sós hegyeit ki magyarázza meg?

Ki segít megérteni a parajdi emberek lelkének rezdüléseit?

Cserépfazekak énekét ki fejt meg nekünk?

Ki tanít bennünket csendességre

reménykedésre, ha elesünk?

Ki magyarázza meg a vén fák sóhaját,

ki a madarak édes énekének szavát,

és a sárguló levelek bánatát?

Ki mesél a hegyekkel koszorúzott visegrádi pusztá magányáról?

Hiányod immár

Örökös hiány nekünk.

Verseidbe kapaszkodva siratunk,

de kimért pályákon megyünk tovább.

Ember látod-e hogy ordas eszmék világunk eluralják?

Hogy felszín alatt, halottak háta mögül,

a kövek megrázzák szürke fejüket.

A föld súlya alól drága halottaink is

felsímak szerencsétlen utódok sorsán keseregve.

Nyög a vén Föld is ennyi szörnyűség terhe alatt.

Kun Péter

A tél örömei

Megérkezett és tartosan itt is maradt a tél az idei tanévben. Hozott hideget, meleget, havat, havas esőt, esőt és sok balesetet is. Szentendrén nem esett sok hó a szülők örömére, de a diákok elkeseredésére. De annál inkább kaptunk havas esőt, esőt, amely-

ből reggelre csúszós út lett. A leesett hó hógolyózni nem jó, veszélyes. (És ez nem tanári felszólítás) Az iskolában erre figyelmeztető kiírásokat is talál-

hattok a hagyományokhoz híven. Aki Budapestről jár be az viszont 10 cm havat is kapott a nyakába. Ők otthon hógolyózhathatnak! De sajnos északi irányba csökkent a leesett hó mennyisége.

A sí táborosok megnyugodhatnak, mert Gerlitzenben átlagosan 90 cm hó esett és a pályák nagy része már üzemel. Tehát síléceket elő és irány siklani. De ne feledjünk melegen felöltözni se.

A Pilisben már lehet szánkózásra alkalmas domboldalt találni. A magyar sípályák is működnek, úgyhogy irány oda gyakorolni és tanulni. Az edzésben a hólapátolás is segít így otthon, sőt még itt az iskolában is lehet edzeni. Lényeg, hogy mindig hallgass a tanárodra akár a síelésben, de a hógolyózásban is és nem utolsó sorban az órán.

Köpeczi- Bócz Balázs

Öltözködünk...

Mostanság iskolánkban a lányok, azon belül is néhányan egyre lengébben öltöznek. Pedig az iskolaszabályzat szigorúan előírja, hogyan is kellene öltözködnünk nekünk, lányoknak. (nem régen az iskolavezetés és a tanári kar megerősítette ezeket a szigorú szabályokat, sőt azt is kilátásba helyezte, ha nem tartjuk be az intézmény által előírt viseleti rendszabályokat, minket lányokat térdig érő hatalmas köpenyek hordására köteleznek, ami valószínűleg igen furcsán áll rajtunk.

Ám mi hajlamosak vagyunk ezt figyelmen kívül hagyni. Olykor magam is. Vannak dolgok, amelyeket én is már túlzásnak vélek. (Spagettipánt, testre tapadó nadrág-harisnya, kurtaszoknya, hasat alig, vagy nem takaró kihívó felső, stb.)

Mondjuk, vannak trendek, amelyek végigfutnak az iskolán, és így sokan követik is - ezzel nincs is

baj, csak ha ezt így folytatjuk, akkor féltő, hogy bevezetik a legújabb „köpenytrendet”, ami úgy gondolom, nem lenne szerencsés, ugyanis ez az új köpeny túl sokat takar belőlünk. Meglehet, hogy a magas sarkú, vagyis a túl magas sarkú cipő lehet a probléma. Tény, hogy nagyon jól kiemeli az alakunkat meg csinos stb., de nem idevaló.

Végül is belátjuk, hogy az arany középút a legjobb az öltözködésünkben, a sem túl feltűnő, sem túl egyszerű. Ám szeretnénk megkérni az iskola vezetését, hogy korlátozásait ne szabják túl szigorúra.

Biztos vagyok abban, hogy létezik az a fajta mértékletesség a divatban, amikor az iskola szellemisége is érvényesül, és mi is csinosak maradhatunk.

Haraszi Lilla 11. nyek

Koppány és a magyarok őstörténete

A magyarok őstörténetét tanulmányoztuk éppen, és hogy számunkra ez szemléletesebb legyen, Török Márta tanárnő meghívta egy óránkra Dulai Dávidot a 11.a-ból, hogy tartson nekünk bemutatót a régi magyar fegyverekről. Láttunk kardot, nyeret, íjat, sőt: a Dávid által készített páncélt fel is próbálhattuk! Ez a dicsőség Kerekgyártó Koppánynak jutott. A páncél azonban valaho-

gyan Koppányon maradt, sehogy sem akart lejönni, hiába nyúltuk húztuk, rángattuk. Erről a históriáról faggattuk az eset elszenvetőjét.

Koppány, hogyan is történt az a bizonyos beszurolás?

— Nos, hogyan is kezdjem? Hát, elég érdekes,

de egy kissé ijesztő is volt. Valószínűleg az volt a baj, hogy Dávid feje keskenyebb az enyémnél, és így amikor felvettem a mellvértet, még nem volt baj, de amikor le akartam venni, beleragadtam. Pontosabban, beleszorult a fülem. Sehogy sem tudtuk kihúzni. Nyúztuk, húztuk. De nem jött. Ezt a tanóra elején,, amikor még mindenki engem nézett és fotózott a mellvértben, nem gondoltam, csak a páncélt találtam nagyon nehéznek. Ezek után jött a nehézség. Felvenni felvettem, de nem tudtam lehúzni magamról, mert beszorult a fejem. Mire sikerült leszedni a páncélt, az orrom elkezdett vérezni, az arcom teljesen vörös lett, a fülem meg majdnem leszakadt.

Miért akartad felpróbálni a páncélt?

— Mert érdekesnek találtam, és mert azt gondoltam, lehet, hogy nem lesz több ilyen alkalom.

Milyen érzés volt?

— Amikor rajtam volt, hülyén éreztem ma-

gam, és amikor levettem, akkor még rosszabb lett.

Ennyi volt az egész kaland?

— Á, dehogy! Ahogy kiszabadultam a páncél fogságából, a következő óránk tesi volt. Valaki eltalálta a már sérült és sebes fejem egy nagy labdával, majd mindezek után fel kellett mennem Judit tanárnőhöz (Koppány osztályfőnöke — a szerk.), aki a 12.b seknél volt órán. Nem elég, hogy rosszul éreztem magam, még a nagyok ufónak is néztek a vérvörös fejemmel és a megdagadt füleimmel. Mindezek után Fórizs Gabriella tanárnő (Koppány osztályfőnök helyettese — a szerk.) hazavitt, de nem sok híja volt, hogy a gyerekülésben kötöttem ki. Az a nap nem az én napom volt. Szerencsére túléltem, és egy nagyszerű kalandnak maradt meg. Hiszen én vagyok az első, aki a Refiben beszorult egy páncélba.

Bors Freya és Fábíán Bo

Betlehemezés

Iskolánkban régi, szép hagyomány, hogy Karácsony közeledtével a 8. osztály Betlehemes műsorral készül.

Így volt ez az idei tanévben is. Tünde tanárnő novemberben kiosztotta a szerepeket, aztán elkezdődtek a próbák.

Az elkészült műsort először a Szentendrei Református Óvodában mutattuk be, ahol a dolgozók és persze a gyerekek is nagy szeretettel fogadtak bennünket. Az előadásunkat nagy tapssal jutalmazták. Majd megvendégelték bennünket, s az óvónőktől ajándékokat vehettünk át. Megnéztük az óvodát, betekintettünk a csoportszobákba, s megnéztük az egyik csoport Betlehemes műsorát is, amit a kicsik nagy izgalommal adtak elő.

A következő alkalommal dec. 16.-án a Leányfalusi Református Szeretetotthonba látogattunk el. Ide elvittük ajándékba az iskolában összegyűjtött süteményeket is. Az idősek szeretettel fogadtak bennünket és a Betlehemes

után ajándékokkal is kedveskedtek nekünk.

December 21.-én, a csendes napon pedig idén először nem a Templomban, hanem az iskola

Kápolnájában adtuk elő a Betlehemeset, így az egész iskola egyszerre tekinthette meg előadásunkat, amellyel nagy sikert arattunk.

Műsorunkban a prózai részeket kiegészítettük énekkel és hangszeres kísérettel is, hogy előadásunk még színesebb legyen. Jó volt örömet okozni kicsiknek és

nagyoknak, fiataloknak és időseknek egyaránt.

Köszönjük Tünde tanárnőnek, Zsuzsanna tanárnőnek és mindenkinek, aki segítette a Betlehemes előadásunk létrejöttét!

„S az Ige testté lett, és közöttünk élt. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be.” János 1,14

Sipos Zsófia Alexandra 8. a

Balestek a hatodikban

Mostanság 6. a osztályban sok minden történik. Többek között a rengeteg balesetről híresült el kis-osztályunk. Voltak már hó nélküli szerencsétlenségek, de ezek az idei tél elrettentő példái:

Major Dávid beszerzett egy gyönyörű, kék szemfestéket, amit aztán igen hamar magára is kent. Egy ártatlan napon egy megcsúszás a jégen egy ilyen szép kék folttal járhat az ember szeme körül.

De úgy tűnik a jég kedvence a szem és annak környéke. Patakfalvi Gergőnek sem kegyelmezett a hideg tél, és neki sikerült elcsúsznia, beverni a szeme fölé úgy, hogy kihasadjon, és össze kelljen varrni. Akik látták azt mondták, hogy a szem kiszúrásának határán állt. A varratok helye most is ott

éktelenkedik Gergő helyes pofiján.

Tóth Daninak (érdekes módon mindig töri órán) a lába sérült meg megint. Focizás közben megrúgták. Persze miután elesett és beütötte a lábszárát. Arra a napra lesántult.

Kreis Bendegúznak a bordáit támadta meg csúszkálás közben a jég és Rosenberszki Kristóf óriási lába. Bendegúz aznap fájlalta az oldalát, de hősiesen mosolygott.

De azért akadtak olyanok is, akik megúszták a téli szünet előtt, hogy kórházban kössenek ki... bár Benedek Csongor felkötött kézzel mászkál...

BF, FB, PP.

Miből lett a cserebogár?

Kedves Olvasóink!

Ebben a számunkban egy újabb tanárotok gyerekkori képét adjuk közre. Kit ábrázol?

A megfejtéseket az szrgalfa@gmail.com címre, vagy Tóth Ádám 10. a osztályos tanulónál várjuk. A helyes megfejtésért jár a csoki, Szalai Kata 11. nyek osztályos tanulótól vehetitek át. Jó szórakozást!

Író olvasó találkozó

Az 5. és a 6.a osztályprogramként találkozott Bosnyák Viktória írónővel. Vele készítettünk interjút.

Miért választottad az írói pályát?

Mert ezt szeretem. Lehettem volna énekes, de ahhoz nincs tehetségem.

Tényleg a légytől kaptad az ihletet az Analfa visszatér című könyvedben?

Nem, nem a légytől kaptam, csak hirtelen eszembe jutott.

Miért írtad bele magad az Analfa visszatérbe?

Miért ne? A Tündérbosziban is én mesélek.

Ismered azokat a gyerekeket, akikről írtál?

Igen, a szereplők a lányaim, a Tündérboszor-

kányt pedig a születésnapjukra írtam, amely augusztusban van.

Hány könyvet írtál eddig?

Tizenegyet és egy negyedet, mert az új könyvem készülöben van. 34 évesen írtam az elsőt.

Fábián Bogi és Bors Freya

Könyv egy tornagatyáról?!

Bosnyák Viktória egyik sikerkönyve a Klott Gyatya, ne fárasz! A könyv főszereplője egy osztály és egy őket spártai szigorral sanyargató tesitanár. A gyerekek a tanárt — aki már az előző években is gyötörte őket, és aki ezúttal osztályfőnökük lesz — annak háta mögött csak Klott Gyatyanak hívják. A váratlan helyzetben vadul törni kezdik a fejüket,

és végül arra lyukadnak ki, hogy a legjobb megoldás az, ha sztrájkolnak az órákon, ha nem tanulnak, és minél többször próbálnak borsot törni nevelőik — de leginkább osztályfőnökük, a testneve-

léstanár — orra alá. Gatyá egyre jobban elkeseredik osztálya gyatra teljesítményén, ezért pszichológushoz fordul, aki azt ajánlja neki, hogy legyen kedvesebb, jóindulatúbb tanítványaival. Ezt a tanácsot megfogadva az ötödikesek osztályfőnöke másnap az iskolában I ♥ 5.a feliratú pólóban jelenik meg, és buzgón próbál szert tenni a nebulók szeretetére. A szeretett könyvtáros és magyartanár, Kedves Aranka biztatja az immár tanácstalan gyerekeket, hogy fogadják el ezt az „új” Klott Kálmánt. Vajon a gyerekek megbocsátanak e Klott Gatyának? Szeretettel tud e fordulni egymás felé tanár és diák?

Láng Anna és Tóth Lili 6.a

Mikuláskupa

December 3 án délután az iskola tornatermében tartották meg a Mikuláskupát. Erre az alkalomra a sulis öreg diákjai is birtokba vehették a tornatermet pár órára. Arról faggattam őket, hogy milyen is volt az „ő idejükben” refisnek lenni.

Szerettetek a Refibe járni?

Igen, egész jó volt. Bár most már sokkal jobban fel van újítva és sokkal modernebb is lett, de azért élvezték.

Hogyan tesztetetek régen?

Jó időben a sportpályán, bár akkor még a röpipálya sem volt meg. Néha télen is kimentünk futni a fagyba és hidegbe, azt nagyon utáltuk. Nagyon zord időjárás esetén pedig a folyosón futottunk az alagsorban és abban a hátsó, kis szobában

tesztünk, ami most a konditerem.

Hogy tetszik az új tornaterem?

Szuper! Sajnáljuk, hogy a „mi időnkben” még nem volt. Egy keveset viszont most is kapunk belőle, hiszen minden vasárnap ide járunk focizni.

Milyen a nagybetűs ÉLET?

Nem olyan jó ... A gimnazista évek voltak a legjobbak, úgyhogy élveztétek ki őket, mert nagyon hamar elmegy az idő!

Szeretnétek újra Refisek lenni?

Jó poén lenne újra gimnazistának lenni, főleg, hogy megdöntsük a beírásrekordot!

lejegyezte: Szalai Kata

Ajánló

Novemberben ellátogattunk a Magyar Színházba, megnézni az István, a király című rockoperát. Erről írok az alábbiakban.

A darab fő kérdése, hogy ki nyeri meg a Koppány vezér és István között dúló harcot?

Az előadás a Te kit választanál? című dallal nyit. Ezután katolikus papok vezetésével Gizella és István megházasodik. A nép imádkozik a párért. A jókedvnek három magyar úr (Solt, Sur és Bese)

vet véget. Ekkor felcsendül a Volt is, lesz is... című szám, majd következik a Gyarló az ember. Ezután Koppány keresztény lánya, Réka elénekeli: Istenem, nézd el nekünk, hogy nem vagyunk még Hozzád méltók! A békét ezúttal a pogány Laborc szakítja félbe. Ő fellázad a keresztények hite ellen, Nem kell olyan Isten...

Ekkor megjelenik a gyászmenet, Géza fejedelem koporsójával. A kórus azt énekli: Kyrie elison. Koppány és István között feszültség alakul ki, mert Koppány reméli, hogy Géza halála feloldja az ő ígétét, amely szerint a trón Istvánt illeti. István szerint azonban Nincs más út, csak az Isten útja. Koppány elviharzik, István imájába merül.

A nép Isten békéjét kéri, Da pancem, Domine. Ezután István anyjához, Sarolthoz regösök érkeznek, akik Istvánnak sok szerencsét kívánnak, ezért eléneklik az Üdvözlégyen Géza fia c. dalt, de ezt Sarolt lázításnak véli, így elküldi őket. Ezután váratlanul megjelenik Laborc, akit Koppány küldött, azt énekli, hogy Koppány küldött jó úrnőm, mert ha a vezér elveszi feleségül Saroltot, fejedelem lehet. Sarolt ingerülten elutasítja őt, majd megjelenik Solt, Sur és Bese, akik István jóindulatáért, az Abcúg Koppány! c. dalt zengik, de nem hatnak Istvánra. Ő, a történek után búslakodni kezd, de anyja bátorítja - a Gyerünk, Fiam! c. dallal. Eközben Gizella Vecelinnel, egy német kísérvével mulat. Gi-

zella: „Úgy unom a politikát” énekli, mert nem örül férje elfoglaltságának.

Istvánt Asztrik, a térítők vezetője teszi fejedelemmé, a nép hangja: Fejedelmünk István!

Koppány és sámánja, Torda népgyűlést tartanak: a vezért támogatók kórusban zengik, „Szállj fel, szabad madár”. Koppány feleségei, Picur, Enikő és Boglárka azt éneklik, hogy Te vagy a legszebb álmunk! De a vezért ez hidegen hagyja, a közelgő küzdelemre koncentrálni próbálnak. Koppánynak is az Abcúg István-nal, de itt is pórul járnak. Ezután Tordi a harci kedv fokozásáért ezt zengi: Minden eszköz, mely a trónra téged juttat, elfogadható mert szent a cél! De Koppány a tisztességes harc mellett dönt, áldozatot mutatnak be, ekkor felcsendül a Áldozatunk fogadjátok! - Torda előadásában. A harci tüzet Réka igyekszik oltani: rémálmáról mesél atyjának, akit árulóként, felnégyelve, a négy legnagyobb vár fokára tűzve látott álmában. Azonban hiába kéri apját, Koppány szerint „Elkésett a békevágy”. István is megjelenik, felajánlva a hatalmat a vezérnek, ha az elfogadja Rómát és a nyugat felé forduló jövőt, ám Koppány nem fogadja el így a hatalmat. Torda érkezik a hadba hívójellel: Véres kardot hoztam! A csatában Koppány súlyos vereséget szenvedett.

A csata áldozatait gyászolják - a regös ősi énekével siratja a békét (Gyászba öltözött csillagom), míg a térítők immár magyar imával: Töltsd el szívünk, fényesség. A győztes seregek dicsőségben ünneplik Istvánt: „Hála néked, fejedelem!” A lakoma zajában érkezik Réka és kísérete, akik kérésükkel Istvánhoz fordulnak: Halld meg, Uram, a kéréssem... A fiatal úrnő atyja holttestét kéri, hogy tisztességgel eltemethesse. István hajlana is a szépséges lány kérésére, de Sarolt nem engedi - ki is adja a parancsot: „Felnégyelni!” István Gizellával énekli: „Oly távol vagy tőlem...”. Koppányt felnégyelik, a nép Istvánt üdvözlö: „Gloria in excelsis Deo”. Asztrik apát Isten nevében, a pápától kapott koronával királlyá koronázza Istvánt, akit ünnepel a magyarság: „Felkelt a napunk!”. István uralkodóként először Istenhez szól: „Király vagyok, Uram, a Te akaratodból. Minden magyarok királya. És én azt akarom, hogy ennek a népnek országa legyen. Veled Uram, de Nélküled.”

Bors Freya, Fábián Bogi 6. a

Exklúzív interjú Johanna tanárnővel

2010-ben négy új tanár érkezett az iskolába (akik közül már néhányval az Alfa újság „riporterei” riportot készítettek). Legutóbb Czeglédi Johanna tanárnőt kerestük fel.

Tanárnő, először is azt szeretnénk kérdezni, hogy szeret-e itt tanítani?

Igen, nagyon. Úgy érzem, ez életem legnagyobb ajándéka.

Mi volt a tanárnő első benyomása, amikor idejött?

Az első alkalom augusztus volt, amikor nyilván senki nem volt itt. Nagyon impresszívnek találtam az épületet, őszintén szólva lenyűgözött; és nagyon meggyőzőnek találtam a technikai felszereltséget.

Nehezebb itt a diákokkal, mint máshol?

Nem, azt kell mondanom, hogy nem. Én tanítottam korábban egy évig Izlandon, középiskolában. De az egy kicsit más volt, mert ott a diákok 16 éves koruktól 21 éves korukig járnak középiskolába — ez alapvetően más korosztály. Tanítottam a Fasori Evangélikus Gimnáziumban is egy évig mint óraadó, aztán tavaly teljes állásban ötödiktől hetedikig. Itt összehasonlíthatatlanul jobb, mint máshol.

Nem tudom megkérdezhetem-e, hogy melyik a tanárnő kedvenc osztálya?

Szerintem nem lesz nagy meglepetés, hogy a 9.a. Ehhez az is hozzátartozik, hogy nemrég egy hetet töltöttünk Angliában, egy lakókocsiban laktunk, szóval egy nagyon kicsi helyen voltunk összeszárva, ami szerintem nagyban hozzájárult ahhoz, hogy sokkal közelebb kerüljünk egymáshoz.

Hallottuk, hogy a tanárnő néhány évig kint élt külföldön. Mit csinált ott? Tanult vagy tanított?

Először 18 éves koromban mentem ki az Egyesült Államokba. Majd visszamentem 22 évesen és

ott maradtam 2 évig, akkor már főiskolára jártam. Ezután Angliában voltam egy fél évig ösztöndíjjal, aztán Izlandon éltem egy évig, ott tanítottam.

A tanárnőnek élnek kint rokonai?

Nem, bár most az öcsém, aki a Debreceni Református Gimnáziumba járt, majd teológiát végzett, kint él Washingtonban, lelkészként dolgozik. Illetve rengeteg barátom él kint, velük mind a mai napig interneten tarom a kapcsolatot.

Amikor a tanárnő olyan hosszú idő után visszajött Magyarországra, mit érzett? Gondolom hiányzott az ott-honi táj...

Igen, bár úgy igazából nem volt honvágyam. Mindig nagyon érdekes lehetőségnek tartottam azt, hogy külföldön éljek, de mindig úgy gondoltam, hogy visszatérek. Nagyon-nagyon szeretek Budapesten élni, és nagyon jó Szentendrére kijönni dolgozni.

Lehet, hogy az utolsó kérdésemet egy kicsit furcsának fogja találni Tanárnő. A tanárnő szerint mit gondolnak Önről a diákok?

Nem tudom, azt hiszem, vannak csoportok, ahol sikerült olyan személyes és közeli kapcsolatot kialakítani, amelyben kölcsönösen tiszteljük egymást. Remélem, a diákok érzik azt, hogy mérhetetlen türelemmel, és szeretettel kezelem őket. Kíváncsi lennék, mit válaszolnának, ha ezt a kérdést nekik is feltennéd...

Ami azt illeti, ezt a kérdést nekik (mármint nektek, diákoknak) is feltettük:

„Aranyos, jó fej, jól tanít.”

„Jól beszél angolul, bár kissé halk.”

„Nagyon jó természete van, és jól magyaráz.”

„Jó szándékú, segítőkész, tényleg azt akarja, hogy figyelj, és hogy megtanuld az anyagot.”

„Nagyon szeretem, hogy mindig kitalál valami érdekeset az órához.”

B.K.

Ki ismeri Boros Krisztinát?

Írt. Egy szép novellát a hazaszeretetről és a szülőföldről. És hogy miért tette? Mert a Székely Hargita Alapítvány tavaly tavasszal Ide születtem — Történetek Székelyföldről és Magyarországról címmel novellaíró pályázatot hirdetett, elsősorban er-

délyi diákok számára.. A beérkezett művekről készített jelentésben Domonkos László a következőképpen méltatta a többiek között Krisztát: „László Norbert tömör és érzékletes munkája, Fancsali Ernő érett tárcaírókat megszégyenítő, hangulatos és kitűnően megszerkesztett műve éppúgy a székely tehetség és alkotóerő halhatatlanságát és folyamatosságát bizonyítja, mint Boros Krisztina klasszikus szépirodalmi eredményeket is fel-felcsillantó írása vagy Tóth Tamás rendkívüli mélységeket feltárni igyekvő, gondolatébresztő, érzékeny és nagyon igényes alkotása.” Az eredményhirdetésre Székelyudvarhelyen, a Tamási Áron Líceumban került sor. A nyeremény pedig egy balatoni táborozás volt a Székely Hargita Alapítvány szervezésében. A kötet, amelyben a díjnyertes alkotások olvashatóak, 2010 decemberében megjelent.

Kriszta, akivel személyesen is beszélgettem, elmondta, hogy szeret versenyezni, és természetesen izgul is előtte/előttük.

Most már ugye mindenki ismeri őt?

PP.

Részlet a novellából...

„- Mondja, maga hisz Istenben? – kérdezi a lány.

- Miért, maga talán nem? – lepődik meg a vándor.

- Én régen hittem. Én kislánként egészen biztos voltam benne, hogy van Isten. És én nagyon sze-

rettem őt. Mindig arról álmodtam, hogy majd a válára borulok és átölelem. Olyan jó volt ebben hinni. Azt hiszem, ha valamikor boldog voltam, akkor az azokban az években volt. Elmondtam ezt az édesanyámnak, aki azt felelte, hogy mindig, valahányszor szeretettel megölelek egy embert, annak Isten annyira örül, mintha őt magát ölelném meg. Ráadásul mindig, amikor megölelek egy embert, megölelem benne az isteni részt is. De hát ekkor még kislány voltam, és nem tudtam milyen megpróbáltatások elé fog állítani az élet. Ekkor még hittem. De ahogy telt az idő, a hitem megingott. Hiszen ahogy az évek teltek, egyre több gond szakadt rám, és ha tényleg van Isten, az nem engedhetne volna meg, hogy ilyenek történjenek velem. Hogy a gonosz győzzön. Hiszen látja, most a gonosz győzött.

- Tudja, mit szeretek én ezekben a viharos, sötét estékben? – vágott közbe a vándor. — Azt, hogy ilyenkor mindig úgy tűnik, hogy örökké sötétség lesz. De aztán felkel a Nap, és elűzi aransárga lánzdzáival a sötétséget. Néha úgy tűnik az életünkben, hogy már sohasem lesz világos, de végül a Nap mindig felkel. Isten a fény és a sötétség a gonosz, és a Fény mindig győz a sötétség felett. Ezt soha ne feledje el!

- Remélem látni még fogom napfelkeltét. – álmodik a lány. Mondja, ön hogyan képzei el a halált?

- Én? Én egy angyalnak. Egy aranyruhás csillogó angyalnak. A legszebbnek mind közül. Csillognak a szemei, és hosszú göndör a haja. A nevetése, akár ezernyi csengő. De erős és bátor angyal. És valami mérhetetlen boldogság és szomorúság árad belőle egyszerre. Ő visz fel az Atya elé, de.....

Ekkor megragadja a lány a vándor kezét.

- Fogja meg a kezem! Már nincs sok hátra. Köszönöm. Köszönöm, hogy visszaadta a hitem, és hogy segített meghalni. Hallja a harangokat? Milyen szépen szólnak! Nézze, most kel föl a Nap! Tényleg mindig győz a fény a sötétség felett! Kérem, öleljen meg, hadd öleljem meg magában az emberi és az isteni részt!

A vándor odahajol hozzá és megöleli, a lány utolsó leheletével ezt súgja a vándor fülébe: „Köszönöm!” És meghal. A vándor pedig a felkelő Nappal szemben temeti el, hogy mindig lássa, hogy a fény újra és újra győz a sötétség felett.”

B

Lázadás egykor és ma

Rózsa Vikiről tudjuk, hogy szívesen ír. Szinte minden évben indul valamilyen novellaíró pályázaton. A tavalyi tanévben egy Szabó Magda pályázaton szerepelt sikeresen, pályamunkája egy gyűjteményes kötet részét fogja képezni. Ebből az írásából adunk közre egy rövidke részletet.

Tudós könyvek a lázadást, mint katonai cselekményt említik, ahol a társadalom, vagy egy kisebb csoport nem tud mondani az őket érintő megálátatásokra, elnyomásra. De vajon a való életben is ennyiben merülne ki ennek a szónak az értelme? Aki lázad, az csak bűnt követhet el? Mióta világ a világ, az emberi lét egyik meghatározó eleme a lázadás. Hiszen

minden kor, minden népének életében megjelenik, akár a középkor, akár a mindennapok emberét nézzük, csak személyenként az eszközök és a változtatás módja tér el. A cél mindig ugyan az. Az egyén akaratának érvényesítése.

Minden nagyobb történelmi esemény háttérében áll valaki, aki megelégtelte akkori helyzetét, és szembe szállt az őt korlátozó hatalmakkal. Ezen az alapon azonban sokan jogosultságot éreznek arra, hogy mások életét szándékosan tönkretegyék, megkárosítsák, s közben az őket érintő „katasztrófák” elleni lázadással palástolják azt. Mert mindenkinek joga van lázadni. Ez így is van, de erre való tekintettel meg kell különböztetnünk két féle lázadást: jót és rosszat.

Rossz az, amikor valaki tekintet nélkül fegyvert ragad, erőszakot szül, és ártatlanok halálát okozza önön érdekeinek érvényesítéséért. Ez a lázadás semmilyen javulást, jobbulást nem hoz senkinek, sőt, még mélyebb káoszba taszítja a résztvevőket s az elszenvédőket is. Ezt a rendszert, vallást követik például a terroristák is.

Ennek szöges ellentéte az, amikor sok ember egy célért összefog, vagy netán egy ember a többi segíté-

sének szenteli az életét, s félelem nélkül, a sajátját képes feláldozni egy jobb jövőért, és nem mások kárával akarja bizonygatni a saját igazát. Ilyen volt például Mahatma Gandhi vagy akár Jézus Krisztus is.

Ezek mind, politikai vagy vallási értelemben vett lázadások, amikből mindig kifelejtődik a mindennapi lázadás, azaz maga a tinédzserkor. Ebben az időszakban a fiatalok

önmagukat keresik, a saját egyéniségüket, azt a pluszt, ami megkülönböztet több millió embertől. A keresés lényege az, hogy nem tudod mit kerszel, hogy ki is vagy valójában, csak azt, hogy mi nem akarsz lenni. Ennek felderítésére a legegyszerűbb és magától értetődő mód az, hogyha rátámadunk azokra a korlátokra, amik jelenleg körülvesznek minket. Ilyenek a szülők, vagy az iskola által felállított szabályok, melyek áthágása, a fiatalok szerint, közelebb visz a felnőtté-váláshoz, önállósághoz.

Ez mindenki életében egyszer bekövetkezik és ezzel a legtöbben már előtte is tisztában vannak. Így van, hogy csak üres, tartalom nélküli, felszínes kifogássá válik a lázadás. A tudatlanság, a félelem, az ismeretlentől való rettegés sokszor elhiteti velünk, hogy lázadoznunk, menekülnünk kell ahelyett, hogy szembenéznénk az élettel, új helyzetekkel. Ez a sors kétesélyes kihívása. Vagy szembenézel azzal, amitől a legjobban félsz, ez által válva ténylegesen felnőtté, vagy sajnálathatod magadat, megszöksz, nagynak érzed marad, pedig ezzel csak azt bizonyítottad be, hogy jogosan gondolt mindenki felelőtlen gyermekként rád.

Ilyen próbatétel elé állított Vitay Georgina, a Második Világháború idejét leíró könyvek leghíresebb főhősnője. A Pesti lány, aki eddigi tizennégy évét fényűzésben, boldogságban, talán kicsit el is kényeztetve élte, a háború következménye képen Árkodra kényszerül, egy mindentől elzárt, református, leánynevelő intézetbe, ami az ország másik végén, a nyugati határon helyezkedett el. Édesapja, Vitay tábornok, gyermeke biztonságának érdekében jut erre a döntésre, hiszen a titkos ellenállás szervezőjének a lányaként veszélybe kerül Gina élete, aki mit sem tud apja veszélyes terveiről.

Ez a tudatlanság lesz a kiindulópontja a lány lázadásának, aminek állomásait dolgozatomban körüljár- tam, kezdve egy gyermeki szabályok ellen való tiltakozástól a fordulópontig, amikor is Ginának felnőtté kell válni.

Rózsa Viktória

Bronzkupát hoztunk az Adriáról

November 12 e és 16 a között került megrendezésre a III. Genua Cup – Training Race tengeri navigációs vitorlásverseny az Adrián. A Szentendrei Református Gimnázium vitorláscsapata az Adria Sport Club (ASC) végig az élvezőnyben küzdött.

Csütörtökön késő délután indultunk le az Adriára, miután Sulyok Atti megírta az info OKTV jét. Másnap reggel ragyogó napsütésre ébredtünk a biogradi kikötőben. Gyors reggeli és hajóátvétel után még kicsit várni kellett a szélre. Miután az hamarosan megjött, kezdődhetett a hajó kipróbálása, a feladatok beosztása és a manőverek begyakorlása.

Az izgalmakra sem kellett sokat várnunk. Egy öregdiákunk vezette, „Bravo” névre keresztelt hajó csapata egy igen zátonyos helyen — sajnos — sziklára futott, amelyről önerővel nem tudott lejönni. Bár ketten is segítségükre siettünk, nem tudtuk kellően megközelíteni őket a sok szikla között, oldalszélben megsodródó hajóval. Egy halász is próbált segíteni, sikertelenül, végül motoros mentőhajó segítségét kellett kérni a kikötőből. A mentés tankönyvbe illő volt: kötél az árboc tetejére, hajót megdönteni, majd finoman lehúzni a szikláról...

Este, edzés után, miután Takácsy Dorka is megérkezett az előrehozott érettségijéről, került sor az ünnepélyes megnyitóra, ahol kisorsolták a hajólobogókat és kiosztották a térképvázlatokat, amelyek a futamok útvonalait tartalmazzák. Újdonságnak számított a korábbi versenyekhez képest, hogy a három napon nem négy, hanem öt futamot terveztek; ismét bevezetésre került a citromdíj és szavazásra bocsátott a zsűri egy ún. Gyökér díjat.

Az első napi futam — Biograd és Murter között — rajthasztással kezdődött, mivel a ragyogó napsütés nem mindig jár versenyre való széllel. Szerencsére délutánra megjött a frissülés, így az első ellenőrzőpontról elrajtolhatott a mezőny. Bár „Echo” nkal a második helyen rajtoltunk, az izgalmakkal teli, gyenge szeles versenyen gyakran felcserélődtek a helyezések. A negyedik helyen sikerült befutnunk. (Alfa, Charlie, Bravo, Echo, Golf stb. volt a befutási sorrend — hogy csak az első öt hajót említsem.)

Másnap, Murter szigetéről két futammal jutott vissza a mezőny Biogradba. Az értékelésnél a két rész (II/A és II/B) összeredményei adták a második futam helyezéseit. A II/A-ban szinte sereghajtóként rajtoltunk, de Takácsy Kristóf vezényletével gyors és ügyes spinakker (hátszélvitorla) használatával, amit a szigetkerületeknél gyakran, akár rövid időre is fel le kellett

húzni, hamar a második helyen találtuk magunkat.

Kis szünet után, amit a vízen töltöttek a csapatok, hamar elindult a II/B futam is. Közepes rajt után a harmadik helyig menetelt az ASC s „Echo”. A délutánra elgyengülő szélben az első három hajó nagyon elhúzott a többtől, de „Charlie” (nagy riválisunk) ügyesen taktikázva sikeresen megtartotta a helyét előttünk. Így a második futamban pontazonossággal, de feljövő hajóként, megelőzött minket. (Alfa, Charlie, Echo, Foxtrott, India stb. volt a második napi befutási sorrend.)

A harmadik, egyben befejező napon még szikrázóbb napsütésre ébredtek a regatta résztvevői. A reggeli kormányosi értekezleten a zsűri digitális alkoholszondával ellenőrizte a kapitányok „naprakészségét”. Egyik hajón aznapra új kormányost kellett kijelölni (nem kellett volna az a whisky a kávéba ☐), a többiek átmentek a szűrésen.

A tengert mintha kivasalták volna. Egy ránc, egy gyűrődés, semmi nem volt rajta. A zsűri ennek ellenére kivezényelte a hajókat a rajtterületre. A III/A futam elmaradt, helyette napozás, fürdőzés és jó beszélgetések töltötték ki az időt. Délkörül egy kellemes frissüléssel elindult a III/B futam. Jó rajttal, ügyesen taktikázva a második helyen futottunk be a rövid sprint futamon. (Alfa, Echo, Charlie, Juliett, Foxtrott stb. volt a befutási sorrend).

A Bartucz Gergő vezette „Alfa” nagyon egyenletes, jó teljesítménnyel mindhárom napon az első helyen futott be. Bár a csapattagok többször is hibáztak, de a rutin meg az évek meglátszottak a teljesítményükön — összetettben az első helyért járó kupát és vándordíjat is hazavihették. Második helyen végzett a versenyben Bende Attila György (az SzRG Adria ösztöndíj szkipper) által kormányzott „Charlie”. A Köck Gábor vezette „Echo” javuló teljesítménye — a futamokon elért negyedik, majd harmadik és második hely — a végelszámolásban a harmadik helyre lett elég. A további helyezéseken Foxtrott, Bravo, Juliett, India, Golf, Hotel és Delta osztoztak. A Gyökér díjat a szondázta miatt a zsűri kapta.

Az „Echo” legénységét Takácsy Dorka, Sulyok András Attila, Takácsy Kristóf, Barbarics Péter, Kasza Balázs és Köck Gábor alkották.

A következő megmérettetésre tavasszal kerül majd sor, reméljük hasonlóan szép időben, de erősebb széllel és talán még jobb eredménnyel!

Skipper

A harckocsis hadviselés szakértője

Mint minden évben, idén is megrendezésre került iskolánkban a Tentamen tudományos verseny. Idén történelemből készült a legtöbb dolgozat, így a történelem Tentamen nyertesét, Tóth Istvánt kérdeztem dolgozatáról és tanácsairól a jövőre indulóknak.

Honnan jött az ötlet, hogy idén indulj a Tentamenen?

Második alkalommal vettem részt ezen az iskolai versenyen. A múlt évben Péterfy Márta tanárnő biztatására vágtam bele, sikeresen. Az idei évben történelemből emelt szinten folytatom tanulmányaimat: részben ezért, részben Török Márta tanárnő hatására indultam ismét. Ezúton (is) szeretnék köszönetet mondani mindkettejüknek.

Mi volt a témád? Miért ezt választottad?

A témám címe „Harckocsis hadviselés a II. világháborúban” volt. Régóta érdeklődöm a II. világháború iránt. Amikor átgondoltam, hogy milyen témát válasszak, egyértelmű volt, hogy idő hiányában és energiatakarékosság szempontjából is fontos, hogy számomra ismert legyen a dolgozat témája.

Kutattál könyvtárban a dolgozatodhoz? Ha igen, hol?

Ritkán járok könyvtárba, ami nem követendő, de így van. Inkább figyelemmel kísérem a kiadók kínálatát, és ha megjelenik egy egy jobb minőségű könyv a témában, egyszerűen megveszem.

Kik segítettek elkészíteni a dolgozatot?

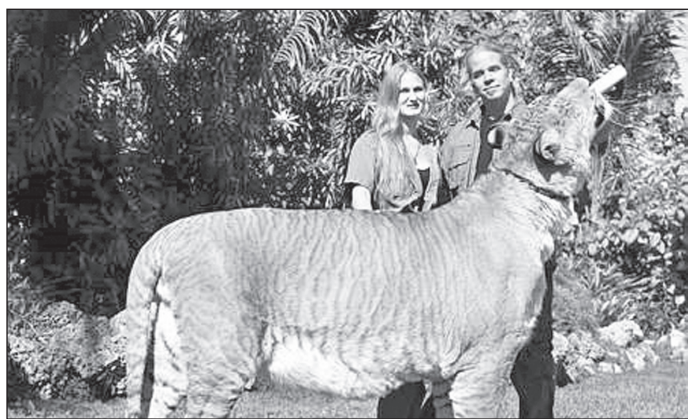
A dolgozatomat egyedül írtam. Török Márta tanárnő a végén átnézte, s felhívta figyelmemet néhány hiányosságra és némileg kiegészítette. Ettől eltekintve teljes mértékben a saját munkám volt.

Mit tudnál tanácsolni azoknak, akik jövőre szeretnének indulni?

Mindenekelőtt kezdjék el időben az anyaggyűjtést, gondolják át, honnan hova akarnak eljutni mind a dolgozatban, mind az előadás alatt. Mindkét évben utolsóként kellett előadnom, ezért volt alkalmam figyelemmel kísérem a konkurencia előadásait. Ha ezt a versenyt meg akarod nyerni, akkor, miközben az előadásod tartod, ne olvass!

Mindenkinek további jó munkát kívánok!

Keresztezett állatok

Földünk élővilágának nagy részét az ember még nem ismeri: gondoljunk csak az óceánokra, amelynek állatait — becslések szerint — csupán negyedrészt ismerjük, és amelynek fenekén még az elmúlt évtizedben is több ezer új fajt fedeztek fel, vagy az őserdők színes növényvilágára. A kutatók gyakran mégis úgy döntenek, hogy saját maguk hoznak létre új állatokat.

Ilyen állat például a zebár, vagy más néven szabra. Angolul ezt az állatot zonkeynek neve-

zik, ami a 'zebra' és a 'donkey', vagyis a 'zebra' és a 'szamár' szóból származik. Nevéhez híven ez az állat ennek a két állatnak a kereszteződéséből születik. A nyáron egy, az Egyesült Államokban található rezervátumban született egy ilyen állat: a zebárt a gondozók Pippinek keresztelték. Pippi a lábait és pofáját apjától, azaz a zebrától örökölte, ezek tehát csíkosak, testének többi része viszont egyszínű szürke.

Hasonló állat a liger, vagy tigon. Itt a két név már fontos eltérésre mutat rá: az angol 'tiger' és 'lion', azaz a 'tigris' és az 'oroszlán' szavak sorrendje az állat szüleinek utal: az első tag az apa, a második az anya fajtát határozza meg. Kettejük közül a liger a gyakoribb. Ez az állat a ma ismert legnagyobb testű macskaféle: a hím hátsó lábaira állva elérheti a 3,6 métert is, tömege pedig az 500 kg-ot; így sokkal nagyobb még a saját szüleinél is. Ezt valószínűleg az okozza, hogy az oroszlanoknál a nőstény egyedekben található a növekedést szabályozó gén, de mivel ilyen egyed nem

szerepel a szülei közt, ez egyszerűen kimarad az állatból: így nőhet az majdnem másfélszer akkorára, mint a saját apja vagy anyja. A tigon ennél ritkább állat, mivel az anya gyakran nem tudja kihordani a kölyköt.

Az állatokkal való kísérletezésnek azonban sokszor más issza meg a levét. Ilyen és ehhez hasonló lények szinte mindig csak mesterséges körülmények közt jönnek létre — leggyakrabban állatkertben — és életüket általában azzal töltik, hogy az otthonuknak vagy egy cirkusznak szerezzenek bevételt. Maga az állatok létrehozása és születése sem veszélytelen: a pároztatások során számta-

lanszor jönnek létre életképtelen utódok, akik pár óra szenvedéssel teli élet után meghalnak. Egy tajvani állatkertben pár hónapja született négy liger közül három elpusztult, és a negyedik máig kínok közt él: a kutatók életben tartják, hogy megfigyelhessék a számos betegséggel, lázzal és légzési rendellenességekkel küzdő kölyköt. Bár a hatóságok — természetesen — pénzbírsággal sújtották őket, nyilvánvaló, hogy ez sok kísérletező kedvű embert nem tántorít el a már állatkínzással is felérő próbálkozásoktól.

Tóth Ádám

Létezhet e a Mikulás?

1. Egyetlen fajta ismert rénszarvas sem tud repülni, de több mint 300 000 olyan élő organizmus létezik, amely még besorolásra vár, bár ezek nagy része ízeltlábú vagy baktérium, nem zárhatjuk ki azt, hogy a Mikulás mégis repülő rénszarvason közlekedik.

2. A földön 2 milliárd (2 000 000 000) 18 éven aluli gyerek van. De minthogy a Mikulás nem törődik a rosszakkal, így a munka a 15%-ára csökken. (378 millió). Háztartásonként 3,5 gyerekkel számolva ez 91,8 millió otthont jelent.

3. A Mikulásnak, - hála a különböző időzónáknak és a föld forgásának - (24 helyett) 31 óra áll rendelkezésére az ajándékok kihordására (ha feltételezzük hogy keletről nyugatra halad, ami logikusnak tűnik). Ebből az következik hogy 822, 6 látogatást tesz másodpercenként. Ez azt jelenti, hogy 0, 001 másodperce van minden egyes háznál, hogy lepakoljon, beugorjon a kéményen, megtöltse a zoknikat, a többi ajándékot szétszórja a fa alatt, visszamásson a kéményen keresztül és felpattanjon a szánra. Ha feltételezzük hogy szóban forgó 98,1 millió otthon egyenletesen helyezkedik el a föld felszínén (ami persze nem így van), akkor két ház között a távolság 1,2 km. A teljes út pedig 117 millió km, nem számolva azokat a kitérőket, amiket még a Mikulásnak is meg kell ejtenie.

4. Ez azt jelenti, hogy a Mikulás szánja mintegy 1000 km/s sebességgel halad, a hangsebességnél 3000-szer gyorsabban. (Egy hagyományos rénszarvas kb. 25 km-t tesz meg egy óra alatt, ha nagyon siet.)

5. A szán rakománya egy újabb érdekes kérdés. Feltéve, hogy minden gyerek egy kb. 1 kg ajándékot kap (ami röhejesen kevés), akkor a Téliapó szánja mintegy 321 300 kg-ot nyom. Nem számítva a Téliapót. (aki ha tényleg minden otthonban eszik egy kis édességet, mondjuk 2 szaloncukrot, akkor az út végére pontosan 2 943 000 kg-ot hízik, de ettől az apróságtól most eltekintünk.) Egy hagyományos rénszarvas max. 150 kg-ot képes elhúzni a földön. Még ha feltételezzük, hogy a repülő rénszarvas (lásd: első pont) tízszer ennyit képes elhúzni, akkor is minimum 214 200 kell ahhoz, hogy az egész szánt (Téliapó nélkül) elhúzza. Ez a sok szarvas 353 430 tonnára növeli az egész pereputty súlyát. Csak összehasonlításképp: ez négyszer olyan nehéz, mint az Enterprise nukleáris meghajtású anyahajó.

6. Ha ez a 353 430 tonna súlyú szán 1000 km/s-os sebességgel közeledik, akkor nagy légellenállásba ütközik. A légellenállás felhevíti a rénszarvasokat. A két vezér rénszarvas másodpercenként 143 000 000 000 (143 trillió) Joule energiát nyel el. Elhanyagolható idő alatt égnek el, (eközben 234 000 000 000 decibel erejű robbanás hallatszik) kigyújtva maguk mögött a többi rénszarvast. Az egész szán (a rénszarvasokkal együtt) 4,26 ezredmásodperc alatt ég el. A Téliapót, akire eközben 297 500 N centrifugális erő hat, 120 kg-os Téliapó esetén (ami nagyon kevés) 8 207 123 kg-os erő préseli a szán háttámlájához. Én hiszek a Mikulásban.

Tóth Ádám